

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เดอะ ดีไวน์ คอมเมดี้: บทกวี ความรัก และการโต้ปา. *ไบโอสโคป* 35 (ตุลาคม 2547): 99.

ดวงตา สุพล. *ประมวลชื่อและคำศัพท์จากตำนานกรีกและโรมัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ตรีศิลป์ บุญขจร. *นวนิยายกับสังคมไทยพ.ศ. 2475-2500*. กรุงเทพฯ: บางกอกการพิมพ์, 2523.

ทองสุข เกตุโรจน์. *อธิบายศัพท์วรรณคดี*. [กรุงเทพฯ]: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

นพวรรณ รongทอง. *กำเนิดและพัฒนาการของนวนิยายสมัยนิยมแนวหมัดจรรยา*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2543.

บัวทิวดี จารูวร. *ศัพท์ภาพยนตร์*. กรุงเทพฯ: สถานกิจการพิมพ์, 2528.

ไพฑูรย์ ดัสเช. *โฉมหน้าแอฟริกา*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล, 2517.

ภัทริยา กัลยานาม. *ตำนานและศาสนาใน วอด คริม เมย์ คัม การศึกษาเปรียบเทียบ
นวนิยายกับภาพยนตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา. *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี I*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์, 2542.

ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา. *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี II*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์, 2545.

ราชบัณฑิตยสถาน. *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมอังกฤษ-ไทย*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน,
2545.

วิรุณ ตั้งเจริญ. *ศิลปะร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: วิมลวาริต, 2527.

วิไลพรรณ สุคนธ์ทรัพย์. *โพรมีธีอุส: จากตำนานสู่วรรณกรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สดชื่น ชัยประสาธน์. *การตีความเป็นจริงในกวีนิพนธ์ และจิตรกรรมเซอร์เรียลลิสต์ในฝรั่งเศส
ค.ศ. 1919-1969*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง, 2532.

- สดชื่น ชัยประสาธน์. *ชาร์ลส์ โบคแลร์: กวีและนักวิจารณ์ศิลปะ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร และศูนย์ความร่วมมือด้านภาษาฝรั่งเศส สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย, 2543.
- สนธิ นิติทัศน์ประกาศ. *ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1865-1965 ยุคหลังสงครามกลางเมือง-สงครามโลกครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2525.
- สมพร มั่นตะสุตร. *วรรณกรรมสังคมและการเมือง*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2524.
- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. *พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่*. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971.
- เอ็ดเวิร์ด ไรท์ เอ. *คู่มือละคร*. แปลโดย นพมาศ ศิริกายะ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ภาษาอังกฤษ

- Alighieri, D. *The Divine Comedy*. New York: Doubleday & Company Inc., 1946.
- Caldnell, B. "Cynthia Voigt" [On line]. Available from: <http://www.acsu.buffalo.edu/~chamard/Voigt.html> [2004, March 3].
- Beaver, F. E. *On Film: A History of the Motion Picture*. New York: McGraw-Hill, 1983.
- Bennett, B. H. Williams and European Drama: Infemalists and Fergers of Myths. In Jac Thrape, (ed.), *Tennessee Williams: A Tribute*, pp. 429-462. Jackson: University Press of Mississippi, 1960.
- Boxill, R. *Tennessee Williams*. London: Macmillan, 1987.
- Bierlein, J. F. *Parallel Myths*. New York: The Ballantine Publishing, 1994.
- Catholic Online Saints. "St.Valentine". [On line]. Available from: http://www.catholic.org/saints.php?saint_id=159 [2004, October 27].
- Rahamut, J. C. "*Family Relationships in selected young adult novels by Cynthia Voigt and Sue Ellen*" [CD-ROM]. Abstract from: Proquest File: Dissertation. Abstract Item: 9609309, 1995.
- Cocteau, J. *Five Plays*. Translated by Carl Wildman. New York: Hill and Wang, 1961.
- Cocteau, J. *Three screenplays: L'Eternel retour, Orphée, La belle et la bête*. Translated by Carol Martin-Sperry. New York: Grossman Publishers, 1972.

- Donuhue, F. *The Dramatic World of Tennessee Williams*. New York: Frederick Publishing Company, 1964.
- Dosch, T. S. *Classical Literary Criticism*. Balltimore: Penguin Books, 1965.
- Dudley, F., and Fitzgerald, R. *Greek Plays in Modern Translation*. New York: Dial Press, 1953.
- Dusenbury, W. I. *The Theme of Loneliness in Modern American Drama*. Florida: University of Florida Press, 1960.
- Fowlie, W, (ed.). *The Journals of Jean Cocteau*. New York: Criterion Books, 1956.
- Graf, F. Orpheus: A Poet Among Men. In Jan Bremmer, (ed.), *Interpretation of Greek Mythology*, pp. 80 -105. London: Routledge, 1988.
- Guicharnaud, J. *Modern French Theatre from Giraudoux to Genet*. New Haven and London: Yale University Press, 1967.
- Gylenston, L. "The NoblePrize in Literature 1986" [On line]. Available from: <http://smh.com.au/articles/2003/02/16/1045330471510.html> [2003, June 24].
- Hamilton, E. *Mythology*. Illus. by Steele Savage. New York: The New American Library, 1959.
- Innes, C. L. *Chinua Achebe*. London: Cambridge University Press, 1990.
- "Iranian Hardliness revive Rushdie Fatwa". [On line]. Available from: <http://www.nobleprize.org/literature/aureates/1986/presentation-speech.html> [2003, February 17].
- Izevbaye, D. Soyinka'Black Orpheus. In James Gibbs, (ed.), *Critical Prespectives on Wole Soyinka*, pp. 243-251. Washington D.C: Three Continents Press, 1980.
- Jeyifo, B. *Wole Soyinka: Politics, Poetics and Postcolonialism*. Cambridge: Cambridge University Press, 2004.
- Langdon, Matt. "The Orphic Trilogy". [On line]. Available from: http://www.geocities.com/mattl66/Orphic_Triology.html [2003, June 21].
- Levi, A. *Guide to French Literature the Present*. Chicago and London: St. James Press, 1992.
- Leeming, D. A., (ed.). *Storytelling Encyclopedia*. Arizona: Oryx Press, 1989.

- Mauride, C. "Jean Cocteau" [On line]. Available from:
http://www.netcomuk.co.uk/~lenin/jean_cocteau.orp.html [2002, July 25].
- McGlinn, J. M. Tennessee Williams's Women: Illusion and Reality, Sexuality and love. In Jac Thrape, (ed.), *Tennessee Williams: A Tribute*, pp. 510-524. Jackson: University Press of Mississippi, 1960.
- Morford, M.P.O. and Lenardon, R. J. *Classical Mythology*. New York: Longman, 1977.
- Onookome, O. (ed.). *Ogun's Children; The Literature and Politics of Wole Soyinka Since The Nobel*. Trenton, N.J: African World Press, 2003.
- "Orphic Trilogy". [On line]. Available from: <http://www.big.com.au/fallen/Orphee.html> [2004, August 14].
- Popkin, M. C. "*The Orpheus Story and The Film of Jean Cocteau*" [CD-ROM]. Abstract from: Proquest File: Dissertation Abstract Item: 8023536, 1980.
- Prenshaw, P. W. The Paradozical Southern World of Tennessee Williams. In Jac Thrape, (ed.), *Tennessee Williams: A Tribute*, pp. 5-29. Jackson: University Press of Mississippi, 1960.
- Roberger, M. *An Introduction of Literature*. New York: Random House, 1968.
- Rollason, C. "Rushdie's Un-Indian Music: The Ground beneath her feet" [On line]. Available from: <http://www.subirs.com/rollason-rushdie-music.html> [2003, October 10].
- Rushdie, S.. *The Ground Beneath Her Feet*. London: Vintage, 1999.
- Sanga, J. C. *Salman Rushdie's Postcolonial Metaphors, Translation, Hybridity, Blasphemy and Globalization*. Westport, Conn: Greenwood, 2001.
- Soyinka, W. *Season of Anomy*. London: The Third Press, 1973.
- Springge, E and Kilhm, J.-J. *The Man and the Mirror*. London: Victor gollancz, 1968.
- Stanton, S. S, (ed.). *Tennessee Williams: A Collection of critical essay*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1977.
- Thrall, W. F., and Hibbard, A. *A Handbook of Literature*. New York: Odyssey Press, 1960.
- Voigt, C.. *Orfe*. New York: Simon Pulse, 1992.
- Williams, Marsha. "Cynthia Voigt". [On line]. Available from: <http://www.ric.edu/astal/authors/cynthiavoigt.html> [2004, Nov 11].

Williams, T. *Orpheus Descending: Two plays...with Battle of Angels*. New York: New Direction Books, 1958.

Wright, D. Wole Soyinka. In C. Brain Cox, (ed.), *African Writers*, pp. 807-831. New York: Charles Scibner's Sons, 1997.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ฌอง-ปีแยร์ โกลเด็นสไตน์. แปลโดย วัลยา วิวัฒน์ศร. *การอ่านนวนิยาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

พูนศรี วงศ์วิวัฒน์. *แก่นเรื่องในกวีนิพนธ์ฝรั่งเศสสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาตะวันตก
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ราชบัณฑิตยสถาน. *หลักเกณฑ์การทับศัพท์*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2535.

อ.สายสุวรรณ. *เทวดาฝรั่งเศส กรีก-โรมัน*. พระนคร: แพรววิทยา, 2515.

ภาษาอังกฤษ

Lekhanavin, C. *Loneliness as a Motivating Theme in the Plays of Tennessee Williams*.

Master's Thesis, Department of English, Graduate School, Chulalongkorn University,
1968.

Fifield, W. *Jean Cocteau*. New York and London: Columbia University Press, 1979.

Sinyard, N. *Classic Movies*. London: Chancellor, 1993.

Wetmore, K. J., Jr. *The Athenian Sun in an African Sky: Modern African Adaptations of
Classical Greek Tragedy*. Jefferson, NC: McFarland, 2003.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

เรื่องย่อบทประพันธ์ทั้ง 6 เรื่อง

บทละครเรื่อง *Orphée*

ออร์เฟและยูริติสเป็นสามีภรรยาที่มีความสุข แต่หลังจากออร์เฟพบม้าที่ตลาดโดยบังเอิญ และนำม้าม้ากลับมาบ้าน ชีวิตของทั้งคู่ก็เปลี่ยนไป ออร์เฟและยูริติสเริ่มทะเลาะกัน ออร์เฟเชื่อว่าม้าตัวนี้เป็นม้าพูดได้ เขาหลงทุ่มเทเวลาทั้งหมดรอคอยฟังการเคาะจังหวะของม้าซึ่งจะเคาะไปตามตัวอักษรที่ออร์เฟพูด เมื่อต้องการตัวไหนก็จะเคาะตัวนั้น ออร์เฟเชื่อว่าตัวอักษรเหล่านี้สามารถนำมาสร้างเป็นกวีนิพนธ์ได้ แต่ยูริติสกลับไม่เชื่อเหมือนกับออร์เฟและไม่พอใจท่าทีที่เปลี่ยนไปนี้ ยูริติสรู้สึกว่าตนถูกทอดทิ้ง สามีไม่ติดกับเธอเหมือนเช่นเดิม ส่วนออร์เฟคิดว่ายูริติสต้องการเรียกร้องความสนใจ เธอทำกระจกแตกเพื่อให้ช่างใส่กระจกคือเออร์เตบิสมาที่บ้านหวังให้ตนเกิดความหึงหวง ออร์เฟต้องการแสดงให้ยูริติสรู้ว่าตนไม่ได้เป็นอย่างเช่นที่ยูริติสคิด ออร์เฟจึงทำกระจกแตกเสียเองและเรียกให้เออร์เตบิสมาที่บ้าน จากนั้นออร์เฟก็ออกไปส่งบทกวีเข้าร่วมการประกวด บทกวีที่เขาส่งเข้าประกวดนั้นได้มาจากการฟังการเคาะจังหวะของม้า ยูริติสยังรู้สึกน้อยใจที่ออร์เฟไม่สนใจและไม่เข้าใจเธอเลย เธอคิดวางแผนกับเออร์เตบิสมากำจัดม้าและขอความช่วยเหลือจากอัลกาโอนิสเพื่อนเก่า ออร์เฟเคยห้ามยูริติสคบหากับอัลกาโอนิสเพราะเห็นว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี เป็นผู้นำให้ผู้หญิงต่อต้านผู้ชาย อัลกาโอนิสฝากน้ำตาลเคลือบยาพิษใส่มาในของจดหมายกับเออร์เตบิสมาให้ยูริติส แต่ยูริติสไม่กล้าให้ม้ากินเองจึงขอร้องให้เออร์เตบิสเป็นคนลงมือทำแทน ขณะที่เออร์เตบิสกำลังให้ม้ากินน้ำตาล ออร์เฟกลับมาบ้านเพื่อหาใบแจ้งเกิดใช้เป็นหลักฐานสำหรับการสมัครเข้าประกวดการแต่งบทกวี ยูริติสและเออร์เตบิสต่างทำอะไรไม่ถูก ออร์เฟดึงเก้าอี้ที่เออร์เตบิสยืนอยู่เพื่อหาของที่อยู่บนตู้ ยูริติสตกใจที่เห็นเออร์เตบิสสามารถลอยอยู่ในอากาศ แต่ทั้งเออร์เตบิสและออร์เฟไม่ได้แสดงท่าทีที่ประหลาดใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ยูริติสโกรธที่ทุกคนต่างก็หลอกหลวงเธอแม้แต่เออร์เตบิสคนที่เธอไว้ใจ เธอไล่เออร์เตบิสให้กลับไปและผลอเสียของจดหมายซึ่งมีพิษของอัลกาโอนิส ในขณะที่เธอกำลังจะตายได้ขอร้องให้เออร์เตบิสไปตามออร์เฟกลับมา

เดธและลูกน้องทั้งสองคนคือราฟาเอลและอาซาเอลเดินทางมารับดวงวิญญาณยูริติสไปยังยมโลก ออร์เฟกลับมาบ้านจึงรู้ว่าภรรยาเสียชีวิตจริง เขาได้แต่คร่ำครวญเสียใจกับการจากไปของ

เธอ เออร์เตบิสบอกวิธีนำภรรยากลับคืนมา โดยบอกความลับให้ออร์เฟอู้ว่ากระจกเป็นทางเชื่อมต่อระหว่างโลกมนุษย์กับโลกใต้พิภพ และให้ออร์เฟเดินทางผ่านกระจกไปตามหายูริติสในโลกแห่งความตาย เออร์เตบิสแนะนำให้ออร์เฟนำถุงมือที่เคลือบทิ้งไว้กลับไปด้วยเพื่อให้เธอมอบยูริติสคืนกลับมาเป็นรางวัลตอบแทน หลังจากออร์เฟเดินทางไปยังดินแดนโลกใต้พิภพและกลับมาพร้อมกับยูริติสโดยมีเงื่อนไขที่ตกลงกับเทพเจ้าว่าห้ามมองยูริติสอีกเป็นอันขาด ถ้าออร์เฟละเมิดสัญญาเขาจะต้องสูญเสียเธอไปตลอดกาล ทั้งคู่เริ่มต้นเปลี่ยนเป็นคนใหม่โดยตกลงกันว่าจะไม่พูดถึงเรื่องในอดีต แต่เพียงไม่นานทั้งคู่ก็ทะเลาะกันอีก ออร์เฟไม่เชื่อใจภรรยาเพราะคิดว่าภรรยาแอบมีใจให้กับเออร์เตบิส ออร์เฟงใจหันกลับมามองยูริติสทำให้เธอต้องตายเป็นครั้งที่สอง แต่ครั้งนี้เขาไม่สามารถลงไปช่วยเธอได้อีกแล้ว อัลกาโอนิสต้องการจะแก้แค้นให้เซเชสติอุสจึงโน้มน้าวให้กรรมการและผู้หญิงกว่าครึ่งเมืองเชื่อว่าออร์เฟขโมยบทกวีของกวีคนอื่นส่งเข้าประกวด คนกลุ่มนี้เพื่อชิงพากันมาล้อมบ้านของออร์เฟ และรุมทำร้ายออร์เฟจนเสียชีวิต

หลังจากออร์เฟเสียชีวิต เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบปากคำเออร์เตบิสผู้อยู่ในที่เกิดเหตุ เออร์เตบิสพยายามจะบอกให้ตำรวจรู้ว่าผู้หญิงกลุ่มที่มาล้อมบ้านของออร์เฟคือคนที่ฆ่าออร์เฟ แต่ตำรวจไม่เชื่อเพราะผู้หญิงกลุ่มนี้ต่างเห็นว่าออร์เฟตกลงมาจากกระเบื้องบ้านในวันที่เกิดสุริยปราคา และผู้คนในเมืองก็ร่วมกันเฉลิมฉลองให้แก่ออร์เฟ เออร์เตบิสไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติของตนได้ ออร์เฟที่เหลือเพียงศีรษะออกมาตอบคำถามแทนและให้ยูริติสพาเออร์เตบิสออกไป เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจซักประวัติผู้ต้องหาและกำลังจะจับกุมตัวเออร์เตบิส เขาก็หายตัวไป หลังจากนั้นออร์เฟได้มาอยู่ร่วมกับยูริติสได้อีกครั้งบนสวรรค์พร้อมกับเออร์เตบิส

ภาพยนตร์เรื่อง *Orphée*

ออร์เฟอุสและยูริติสต่างก็เป็นสามีภรรยาที่มีความสุขคู่หนึ่ง ออร์เฟอุสเป็นกวีหนุ่มหล่อที่ประสบความสำเร็จในอาชีพจนเป็นที่อิจฉาของบรรดากวีหนุ่มหน้าใหม่ ออร์เฟอุสมาพบเพื่อนที่ร้านขายอาหารและเครื่องดื่มซึ่งเป็นที่ชุมนุมของกวีหัวก้าวหน้าและผู้สนใจในงานศิลปะ แต่ออร์เฟอุสกลับรู้สึกว่าเขาเหล่านี้ไม่ชอบตนเพราะออร์เฟอุสเป็นกวีที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับและยกย่องจากประชาชน สำหรับกวีที่มีหัวสมัยใหม่ ออร์เฟอุสไม่เป็นที่ยอมรับ ผิดกับกวีหนุ่มอย่างเซเชสติอุส บทกวีของเขาเป็นที่ชื่นชอบของกวีรุ่นใหม่ที่มีหัวก้าวหน้า เซเชสติอุสเข้ามาในร้านพร้อมกับปรีนเซส เซเชสติอุสเมาและก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ต่อมาเขาถูกรถมอเตอร์ไซด์ 2 คันชนเสียชีวิตปรีนเซสจึงรับนำตัวเซเชสติอุสขึ้นรถและเรียกให้ออร์เฟตามไปด้วย

เพื่อเป็นพยาน เธอนำเซเจสตีอุสไปที่บ้านแทนที่จะพาไปโรงพยาบาลและเรียกคนขับรถและคนที่
 รถมอเตอร์ไซด์ทั้งสองคนที่ชนเซเจสตีอุสให้มายกร่างของเซเจสตีอุสขึ้นไปชั้นบน ปรีนเชสได้นำ
 เซเจสตีอุสเข้าสู่โลกใต้พิภพผ่านทางกระจก ออร์เฟเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงพยายามจะตาม
 เข้าไปด้วยแต่ไม่สำเร็จ ออร์เฟอุสชนกับกระจกจนหมดสติไป เมื่อฟื้นขึ้นออร์เฟอุสนอนอยู่
 บนพื้นดินไม่ใช่ในบ้านของปรีนเชส ยูริตีสเป็นห่วงสามีที่หายไป ได้ไปขอความช่วยเหลือจาก
 เจ้าหน้าที่ตำรวจและอัลกาโอนิกให้ช่วยตามหา เออร์เตบิสคนขับรถของปรีนเชสขับรถมาส่ง
 ออร์เฟอุสที่บ้านในวันรุ่งขึ้น ออร์เฟอุสไม่บอกให้ยูริตีสรู้ว่าตนไปที่ไหนมา ตั้งแต่ออร์เฟอุส
 กลับมาเขามีท่าที่เปลี่ยนไป คอยพะวงอยู่กับการฟังวิทยุในรถของปรีนเชส ไม่ใส่ใจภรรยาเหมือน
 เช่นเดิม ยูริตีสหมดความอดทนกับสามี มีเพียงเออร์เตบิสที่อยู่เป็นเพื่อนให้คำปรึกษา ปรีนเชส
 หลงรักออร์เฟอุส จึงพยายามฆ่ายูริตีสเพื่อจะได้ครอบครองออร์เฟอุส ยูริตีสถูกรถมอเตอร์ไซด์ 2
 คันชนเสียชีวิตแต่ออร์เฟอุสกลับไม่สังเกตเห็น จนเออร์เตบิสบอกให้ออร์เฟอุสรู้ว่ายูริตีสตายแล้ว
 และปรีนเชสคือเทพแห่งความตายผู้ที่ออร์เฟอุสใฝ่ฝันอยากจะได้พบมาโดยตลอด เออร์เตบิสนำออร์
 เฟอุสเข้าสู่โลกใต้พิภพผ่านทางกระจกและให้นำถุงมือที่ปรีนเชสลืมทิ้งเอาไว้ติดตัวไปด้วย
 คณะผู้พิพากษาทั้งสามกำลังไต่สวนปรีนเชส เรื่องการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด
 เนื่องจากปรีนเชสสั่งให้ลูกน้องทั้งสองคนขับรถชนยูริตีสเสียชีวิต คณะผู้พิพากษาทั้งสามตัดสินให้
 ออร์เฟอุสสามารถนำยูริตีสกลับคืนไปได้โดยมีเงื่อนไขว่าเขาจะต้องไม่มองดูเธออีก ไมเช่นนั้นเธอ
 จะต้องตายเป็นครั้งที่สอง และห้ามพูดเรื่องราวที่ได้เห็นในโลกใต้พิภพอีก เออร์เตบิสขอร้องให้
 ตนเองเป็นผู้ช่วยดูแลคนทั้งสองไม่ให้ละเมิดเงื่อนไข เมื่อออร์เฟอุสและยูริตีสได้กลับมาบนโลก
 มนุษย์ ออร์เฟอุสยังคงหลงใหลการกระจายเสียงทางวิทยุภายในรถของปรีนเชส เขาเชื่อว่า
 ข้อความที่ได้ยินสามารถนำมาสร้างเป็นกวีนิพนธ์ เขาไม่สามารถทนอยู่กับภรรยาที่เขาไม่
 สามารถมองหน้าอีกได้ ในที่สุดออร์เฟอุสมองภรรยาของตนทางกระจกด้านข้างทำให้เธอหายตัว
 กลับไปยังโลกใต้พิภพพอดีกับมีกลุ่มคนมารอออร์เฟอุสอยู่ที่หน้าบ้านของเขาเพื่อต้องการให้
 ชี้นำเรื่องการหายตัวไปของเซเจสตีอุส ทั้งสองฝ่ายเกิดมีปากเสียงกันและออร์เฟอุสถูกยิงเสียชีวิต
 เขาจึงมีโอกาสเดินทางไปยังดินแดนโลกใต้พิภพและได้พบกับปรีนเชสอีกครั้ง แต่ปรีนเชสรู้ว่าตนไม่
 สามารถที่จะอยู่ร่วมกับออร์เฟอุสได้ ปรีนเชสรู้ว่ากวีแตกต่างจากคนทั่วไป เธอไม่ต้องการเห็นคนที่
 เธอรักต้องตายเช่นเดียวกับเออร์เตบิสที่แอบหลงรักยูริตีส ปรีนเชสร่วมมือกับเออร์เตบิสช่วยกันพา
 ออร์เฟอุสมาส่งที่โลกมนุษย์ ปรีนเชสรู้ว่าเวลาของโลกทั้งสองต่างกัน ปรีนเชสให้เออร์เตบิสพา
 ออร์เฟอุสย้อนเวลากลับไปส่งในตอนที่ยูริตีสยังไม่เสียชีวิต ออร์เฟอุสกลับมาใช้ชีวิตร่วมกับยูริตีสอีก
 ครั้งบนโลกมนุษย์ ทั้งคู่อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขในขณะที่ทั้งปรีนเชสและเออร์เตบิสต้องรับโทษ
 อย่างสาหัสจากการกระทำนี้

บทละครเรื่อง *Orpheus Descending*

ผู้แต่งเปิดเรื่องด้วยบทสนทนาระหว่างตัวละคร 2 ตัว คือ ดอลลี่ กับบิวลาห์ซึ่งกำลังรอเจบกลับมาจากโรงพยาบาล ระหว่างนั้นบิวลาห์เล่าเรื่องราวในอดีตของเลดี้ให้ดอลลี่ฟังว่า พ่อของเลดี้แอบขายเหล้าให้แก่คนดำซึ่งเป็นที่รังเกียจของคนในสังคมเมืองนั้น จึงมีกลุ่มอันธพาลพากันไปวางเพลิงในไร่ของพ่อเธอ พ่อของเลดี้พยายามจะดับไฟจนตายในกองไฟ เมื่อไร่ถูกเผาเลดี้ประสบปัญหาเรื่องเงินและเดวิดคูร์กเก่าของเธอก็ทิ้งเธอไปแต่งงานกับผู้หญิงที่มีฐานะดีในสังคม เลดี้จึงแต่งงานกับเจบเพื่อความอยู่รอดและเพื่อความมีหน้ามีตาเท่าเทียมกับคูร์กเก่าที่ทิ้งเธอไป เลดี้มีชีวิตแต่งงานที่ไม่มีความสุข ต้องทนอยู่ด้วยความรังเกียจ เลดี้เตรียมการที่จะเปิดร้านขายของซึ่งเธอตกแต่งเหมือนดังเช่นสวนองุ่นในอดีตของเธอ

วิจารณ์ของนายอำเภอทาลบอลต์ได้นำवालชายหนุ่มต่างเมืองมาฝากทำงานในร้าน เลดี้รับไว้เพราะต้องการคนช่วยงานเปิดร้านใหม่ นอกจากเลดี้จะรับवालเข้าทำงานแล้วยังให้वालพักด้านหลังของร้าน วาลมีลักษณะนิสัยแตกต่างไปจากคนที่เธอเคยรู้จัก คือ รักอิสระ ทำตัวตามสบาย ใส่เสื้อแจ็กเก็ตหนังที่แสดงถึงชีวิตอิสระเสรีใช้ชีวิตเร่ร่อนไม่ยึดติดอยู่กับสิ่งใด วาลมีรูปร่างหน้าตาดีจึงเป็นที่สนใจของผู้หญิงในเมืองรวมทั้งคารอลน้องสาวของเดวิดคูร์กเก่าของเลดี้ คารอลมีลักษณะที่แตกต่างไปจากคนในเมือง เธอมักทำตัวแหวกกฎจึงเป็นที่รังเกียจของคนในสังคมจนถูกขับไล่ไม่ให้อยู่ในเมือง แต่เธอก็ไม่เชื่อฟังโดยเธอมักจะลอบเข้ามาในเมืองอยู่เสมอ คารอลได้พบกับवालในร้านของเลดี้ คารอลเคยรู้จักกับवालมาก่อน เธอพยายามทักทายแต่वालปฏิเสธว่าไม่เคยรู้จักกับเธอมาก่อน คารอลพยายามโน้มน้าวให้वालร่วมเดินทางไปพร้อมกับเธอ แต่वालเพื่อที่จะใช้ชีวิตที่ล่องลอยเหมือนเช่นในอดีต เขาต้องการหางานทำและมีที่พักเป็นหลักแหล่ง เขาจึงตัดสินใจทำงานในร้านค้าของเลดี้ วาลช่วยเลดี้ตกแต่งร้าน ทั้งคู่เริ่มใกล้ชิดสนิทสนมจนมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกัน เมื่อเจบได้ลงมาข้างล่างเห็นร้านที่กำลังตกแต่งอยู่ของเลดี้เหมือนกับสวนของพ่อเลดี้ที่ถูกเผา เจบรู้ว่าสิ่งชั่วร้ายที่เขาเคยทำตายยังไม่หมดไป เจบบอกกับเลดี้ว่าเขาเป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่เผาไร่ฆ่าพ่อของเธอ เมื่อเลดี้รู้ความจริง เธอจึงพยายามทุกทางที่จะเปิดร้านให้ได้ วาลถูกขู่จากนายอำเภอทาลบอลต์ให้รีบออกไปจากเมืองเพราะนายอำเภอคิดว่าวาลเป็นคู่กับภรรยาของตนเนื่องจากทั้งคู่สนิทสนมกันมาก นายอำเภอกล่าวหาว่าวาลประพฤติตนไม่เหมาะสมเป็นเหตุให้ไม่สามารถอยู่ในเมืองนี้ต่อไปได้ วาลตัดสินใจออกจากเมืองและชวนเลดี้ให้ไปพร้อมกับตน แต่เลดี้ต้องการที่จะเปิดร้านของเธอให้สำเร็จเพื่อเป็นการแก้แค้นเจบที่ได้ทำลายชีวิตของพ่อและเธอ แม้ว่าเลดี้จะบอกกับवालว่าร้านที่เธอกำลังจะเปิดมีความสำคัญกับเธอ

มากเพียงใด แต่ก็ไม่สามารถเหนี่ยวรั้งเวลาให้อยู่ต่อไปได้ เลดี้ยืนยันจะเปิดร้านโดยไม่สนใจเจ็บและไล่พยาบาลที่ดูแลเจ็บออกเพราะเธอรู้ว่าเลดี้ตั้งครรภ แต่เลดี้ไม่ได้ตั้งครรภกับเจ็บ ขณะที่เลดี้และพยาบาลกำลังทะเลาะกันอยู่วาลกลับเข้ามาในร้าน วาลจึงได้รู้ความจริงว่าเลดี้ครรภ พอดีกับเจ็บลงมาข้างล่างก็ได้รู้เรื่องราวทั้งหมดจึงตั้งใจมาวาลแต่เลดี้เอาตัวของเธอบังไว้ หลังจากเลดี้เสียชีวิตเจ็บวิ่งออกไปนอกบ้านพร้อมกับร้องตะโกนว่าวาลขโมยเงินและฆ่าภรรยาของตน ชาวบ้านจึงช่วยกันจับตัวเขาและทำร้ายจนเสียชีวิต คนดำและคารอลเข้าไปค้นหาและเก็บข้าวของที่เหลือจากไฟไหม้ในร้านค้าของเจ็บ คารอลเห็นเสื้อหนังของวาลจึงขอซื้อต่อจากคนดำและเดินออกจากร้านไป เหลือเพียงคนดำที่อยู่ในร้านเป็นคนสุดท้าย

นวนิยายเรื่อง *Season of Anomy*

ออเฟียเป็นผู้แทนรณรงค์การค้าโกโก้ของบริษัทแห่งหนึ่งซึ่งเป็นของรัฐบาลไอโอชา บริษัทส่งออเฟียเข้ามาสำรวจพื้นที่ในชุมชนไออีโรเพราะรัฐบาลพบว่าชุมชนแห่งนี้แหล่งผลิตโกโก้ซึ่งเป็นสินค้าสำคัญ ไออีโรเป็นชุมชนเล็กๆแห่งหนึ่งที่แยกตัวออกมาปกครองตนเองจากรัฐไอโอชา สภาพชุมชนแห่งนี้มีลักษณะแตกต่างไปจากชุมชนอื่นโดยรอบ และไม่เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป คือประชาชนต้องจ่ายภาษีให้ส่วนรวมและมีสิทธิในการถือครองทรัพย์สินอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนั้นผู้อาวุโสผู้นำของชุมชนจะส่งเด็กกลุ่มหนึ่งไปศึกษาในพื้นที่อื่น ๆ เมื่อเด็กเหล่านี้เรียนจบก็จะนำความรู้ที่ได้กลับมาพัฒนาชุมชนของตน ออเฟียสงสัยว่าชุมชนแห่งนี้ดำรงอยู่ต่อไปได้อย่างไรท่ามกลางสภาพสังคมแวดล้อมที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง และเด็กทุกคนที่ส่งไปศึกษาอยู่ที่ต่างๆ ต่างกลับมาพัฒนาชุมชนของตน ออเฟียไม่เชื่อว่าความศรัทธาในคุณค่าของวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของชุมชนทำให้เด็กเหล่านี้กลับมาช่วยกันรักษาชุมชนให้คงอยู่ต่อไป

ออเฟียส่งคณะสำรวจกลับออกไปแต่ตนเองและไอริยิสยังอยู่ในชุมชนนี้ต่อไปเพื่อค้นหาคำตอบที่ตนสงสัย ผู้นำชุมชนสอนให้ออเฟียเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับธรรมชาติ ธรรมชาติเป็นแหล่งกำเนิดของทุกสิ่ง หากทุกคนช่วยกันรักษาธรรมชาติก็เปรียบเสมือนรักษาตนเอง ออเฟียเริ่มเข้าใจถึงวิถีชีวิตของชุมชนที่มีความผูกพันกับธรรมชาติและไม่เห็นด้วยกับโครงการของรัฐบาลที่ต้องการเข้ามาใช้ทรัพยากรในชุมชนไออีโร เพื่อแสวงหาแต่ผลกำไรโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในชุมชน

ออเพียกลับไปรายงานผลสำรวจสภาพพื้นดินในชุมชนไอยิโรแก่บริษัท และรายงานเรื่องการทุจริตปลอมปนที่เสียในผงโกโก้ ออเพียเห็นว่าบริษัทไม่จำเป็นที่ต้องหาแหล่งผลิตโกโก้แหล่งใหม่เพราะแหล่งเพาะปลูกเดิมก็เพียงพอหากกำจัดการทุจริตให้หมดไป แต่หากต้องการจะขยายพื้นที่การปลูกโกโก้ ออเพียเสนอให้บริษัทเปลี่ยนไปใช้พื้นที่บริเวณรอบนอกของชุมชน ผู้บริหารในบริษัทไม่เห็นด้วยกับหลักฐานเกี่ยวกับการทุจริตและไม่ต้องการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบ เพราะกลัวว่าผลการตรวจสอบจะโยงมาถึงตนเองและไม่ยอมรับว่าเกิดการทุจริตขึ้นในบริษัท และยังคงยืนยันที่จะใช้พื้นที่ของชุมชนแห่งนี้และให้ออเพียกลับไปสำรวจอีกครั้ง ออเพียลาออกจากบริษัทเพราะไม่สามารถทำตามที่บริษัทต้องการได้ จากนั้นออเพียรีบเดินทางกลับมาที่ชุมชนไอยิโรเพื่อเตือนให้ผู้อาวุโสเตรียมรับมือกับรัฐบาลที่จะเดินหน้าโครงการต่อไป

หลังจากออเพียออกจากงานได้ร่วมเดินทางไปเล่นดนตรีกับแซกคิอุสและไอริยิส พร้อมกับสี่บ่าวความเคลื่อนไหวของรัฐบาล ออเพียรู้ว่ารัฐบาลเริ่มส่งกำลังทหารเข้ามาควบคุมในพื้นที่รอบๆชุมชนไอยิโร จึงรีบกลับไปแจ้งข่าวแก่ผู้อาวุโสในชุมชนไอยิโรอีกครั้ง ปล่อยให้แซกคิอุสและไอริยิสไปเล่นดนตรีในเขตเซจซึ่งเป็นเมืองหน้าด่านของชุมชนชาวครอสริบเวอร์ ขณะที่มีการแสดงคอนเสิร์ตกลุ่มคนของคาร์เทลที่รับคำสั่งจากซาคี อมูริก่อกเหตุการณ์จลาจลและจับตัวไอริยิส ผู้คนในเมืองต่างบาดเจ็บ ล้มตาย และสูญหายเป็นจำนวนมาก นักดนตรีบางคนในวงของแซกคิอุสบาดเจ็บ บางคนเสียชีวิต มีเพียงแซกคิอุสที่หนีเอาชีวิตรอดมาบอกข่าวการหายไปของไอริยิสแก่ออเพีย เมื่อออเพียรู้ว่าไอริยิสหายไป ผู้อาวุโสและเดนทิสต์อยากให้ออเพียเดินทางร่วมไปกับพวกตน แต่ออเพียต้องการที่จะเข้าไปตามหาไอริยิสในเมืองให้พบเสียก่อน ออเพียขอให้แซกคิอุสพากลับเข้าไปตามหาไอริยิสในเมืองที่เกิดเหตุการณ์จลาจล ออเพียสืบหาจนรู้ว่าไอริยิสคนรักของตนถูกกักขังอยู่ในคุกเทอโมโกะ ซึ่งภายในแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ ส่วนแรกเป็นที่กักขังคนเป็นโรคเรื้อน ส่วนที่สองเป็นที่กักขังคนบ้า และส่วนในสุดเป็นที่กักขังนักโทษ ออเพียพบไอริยิสถูกขังร่วมกับคนบ้า ไอริยิสนอนหลับไม่ได้สติ คนนำทางตีออเพียสลับและขังร่วมกับไอริยิส ต่อมาเดนทิสต์และคนจากชุมชนไอยิโรเข้ามาช่วยออเพียและไอริยิสที่ยังไม่ได้สติเพราะพิษไข้ออกมาจากคุกได้สำเร็จ และหนีเข้าไปหลบซ่อนในป่า

นวนิยายเรื่อง *Orfe*

ออร์เฟพบกับเอนนี่ตั้งแต่เรียนชั้นประถม ออร์เฟเป็นนักเรียนหญิงที่ย้ายเข้ามาใหม่ ออร์เฟไม่ค่อยจะมีเพื่อนเพราะออร์เฟไม่พูดและไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร ชอบนั่งเงียบเพียงคนเดียว ถ้าคิด

กล้าทำในสิ่งที่ตนคิดต่างจากเรื่องนี้ที่ยอมตามในสิ่งที่คนอื่นต้องการ จึงมักถูกเพื่อนผู้ชายในห้อง
 รังแกเป็นประจำ ออร์เฟลสอนให้เรื่องนี้มีความเชื่อมั่นในตนเองและรู้จักต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเอง
 เอนนี่เห็นออร์เฟลกล้าที่จะสู้เพื่อป้องกันตัวไม่ให้เพื่อนผู้ชายมารังแกเธอ เอนนี่กล้าสู้กับเพื่อนผู้ชาย
 ที่มารังแกเธอทำให้เธอต้องถูกไล่ออกจากโรงเรียน ทั้งเอนนี่และออร์เฟลจึงต้องแยกห่างจากกันไป
 เอนนี่พบออร์เฟลโดยบังเอิญขณะที่ออร์เฟลกำลังเล่นดนตรีหาเงินอยู่ริมถนน เอนนี่จึงชวนออร์เฟลมา
 อยู่ที่ถนนที่หอพักของมหาวิทยาลัย ออร์เฟลได้ร่วมเล่นดนตรีกับวงเดอะแจ๊ค แต่ออร์เฟลกลับไม่ได้
 ค่าตอบแทนตามสัญญา ออร์เฟลจึงออกมาตั้งวงดนตรีของตนเองและให้เอนนี่เป็นผู้จัดการวงดนตรี
 สมาชิกส่วนใหญ่ในวงของออร์เฟลเป็นผู้หญิงซึ่งช่วยกันทำเพลง วงดนตรีของออร์เฟลเริ่มเป็นที่รู้จัก
 กันในชื่อของเดอะ เกรซ แอนด์ ออร์เฟล และมีผู้ฟังเป็นจำนวนมาก ออร์เฟลมีคนที่รักชื่อยูริซึ่งอยู่
 ในช่วงเข้ารับการศึกษาหลังจากการเลิกยาเสพติด ยูริมักจะมาอยู่เป็นเพื่อนออร์เฟลขณะที่ออร์เฟล
 ซ้อมดนตรี ต่อมายูริขอออร์เฟลแต่งงาน ออร์เฟลจึงตัดสินใจเลิกเป็นนักร้องเพื่อแต่งงานกับยูริ
 ในวันแต่งงานเพื่อนเก่าของยูรินำเค้กของขวัญมาให้ยูริ หลังจากยูริกินขนมเค้กเขาก็หาย
 ตัวไป ออร์เฟลออกตามหาและพบว่ายูริอยู่ในบ้านของสไมล์ ยูริกลับมาใช้ยาอีกครั้ง
 แม้ว่าออร์เฟลจะพยายามช่วยแต่ก็ไม่สามารถนำยูริกลับออกมาได้เพราะยูริกลัวที่จะต้องพบกับความ
 ทรมานจากการเลิกยา ออร์เฟลจึงต้องกลับออกมาจากบ้านของสไมล์แต่เพียงลำพัง หลังจากนั้น
 ออร์เฟลก็กลับมาร่วมกับวงดนตรีวางแผนจัดคอนเสิร์ตขึ้นอีกครั้งโดยจัดขึ้นภายในโรงยิมของ
 โรงเรียน มีผู้ชมการแสดงครั้งนี้เป็นจำนวนมากจนเกิดการเบียดเสียดยึดยึดทำให้อัฒจันทร์พัง
 ถล่มลงมา ทุกคนในวงต่างปลอดภัยมีเพียงออร์เฟลที่เสียชีวิต เพื่อนๆในวงพยายามที่จะติดต่อกับยูริ
 เพื่อบอกข่าวการเสียชีวิตของออร์เฟลแต่ยูริก็ไม่เคยมาหาออร์เฟลอีกเลย

นวนิยายเรื่อง *The Ground Beneath Her Feet*

ผู้เขียนไม่ได้เล่าเรื่องตามลำดับเวลา นวนิยายเปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์เสียชีวิตของตัวละคร
 เอกคือ วินา จากเหตุการณ์แผ่นดินไหวในประเทศเม็กซิโกช่วงการตระเวนแสดงคอนเสิร์ตเดี่ยวครั้ง
 แรกของเธอ อูมิด เมอร์ซานหรือรายเล่าเรื่องราวชีวิตของตนเองและของตัวละครตัวอื่น รายเป็น
 ทั้งเพื่อนของออร์มูสและวินา อีกทั้งเป็นคนรักอีกคนหนึ่งของวินา รายเล่าถึงประวัติชีวิตของ
 คนทั้งสอง ออร์มูสเป็นลูกชายของเซอร์ตารีอุส คามาและลดีส์เปาตา คามา หลังจากเซอร์ตารีอุส
 คามา พ่อของเขา รู้ว่าอังกฤษจะคืนเอกราชให้แก่อินเดีย เขากล่าวยกย่องอังกฤษว่าเป็นผู้ที่มี
 บุญคุณที่ให้เอกราชแก่อินเดีย อีกทั้งยังคิดว่าอินเดียจะอยู่ต่อไปได้อย่างไรถ้าไม่มีอังกฤษคอยดูแล

เขาก็ไม่สามารถใช้ชีวิตต่อไปอย่างมีความสุขได้ พ่อของเขาเก็บตัวอยู่แต่ในห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความสัมพันธ์ระหว่างตำนานกรีกของไฮเมอร์กับตำนานพื้นบ้านของอินเดียร่วมกับเพื่อนชาวอังกฤษคือ ลอร์ดเมทวอร์ด ส่วนเลดีส์เปเนตาแม่ของออร์มูสเมื่อลูกชายทั้งสามคนต้องประสบกับชะตากรรมที่โหดร้าย เธอก็ไม่เชื่ออะไรในชีวิตอีกต่อไปและหันมานับถือภูตผี ปีศาจ วิญญาณที่ทำให้เธอเชื่อว่าสามารถปกป้องลูกชายที่เหลือรอดได้ ออร์มูสมีพี่น้องทั้งหมด 4 คน พี่ชายทั้งสองของเขาเป็นฝาแฝด คือไซรัสและไวรัสซึ่งมีบุคลิกที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ไซรัสกลายเป็นฆาตกรและถูกจับเข้าคุกเมื่อเขาพยายามจะฆ่าออร์มูสน้องชายของเขาเองเพราะไม่ยอมได้ยินออร์มูสร้องเพลง พี่ชายอีกคนคือไวรัสถูกลูกบอลที่พ่อของเขาตีเข้าที่ศีรษะจนไม่สามารถพูดได้อีก ออร์มูสมีคู่แฝดซึ่งตายขณะอยู่ในครรภ์คือกาโยมาร์ท ทั้งสองสามารถติดต่อกันได้ในความฝัน กาโยมาร์ทจะคอยร้องเพลงให้ออร์มูสฟังตั้งแต่เด็ก ออร์มูสคิดว่าเขาเป็นคนที่ทำให้ฝาแฝดของเขาต้องตาย กาโยมาร์ทจึงได้ตามมาหลอกหลอนเขาอยู่ตลอดเวลา ออร์มูสแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นผู้ที่มีความสามารถทางดนตรีโดยเล่นกีตาร์ตั้งแต่เด็ก วินาเดินทางออกจากอเมริกามาอยู่กับพ่อของเธอที่อินเดีย ขณะที่เธอมีอายุเพียง 12 ปี เพราะแม่และพ่อเลี้ยงถูกฆ่าตายอย่างโหดเหี้ยม เมื่อวินาย้ายมาอยู่อินเดีย เธออยู่กับครอบครัวของราย พ่อแม่ของรายรักวินามากเพราะทั้งคู่อยากมีลูกผู้หญิง พ่อของรายเป็นนักโบราณคดีที่ขุดพบร่องรอยความเจริญของเมืองบอมเบย์และต้องการที่จะรักษาเอาไว้ ต่างจากแม่ของรายที่เป็นสถาปนิกผู้สร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ๆ ให้แก่เมือง แต่สิ่งที่เธอสร้างกลับทำลายความเจริญของเมืองในอดีต แม่ของรายป่วยและตายด้วยโรคมะเร็งในสมอง พ่อของเขาไม่สามารถอยู่ต่อไปได้จึงฆ่าตัวตายตามไป ทั้งรายไว้ตามลำพัง เมื่อออร์มูสอายุ 16 ปี รายแนะนำให้เขาได้พบกับวินาในร้านขายเทป ทั้งคู่รู้จักและรักกัน หลังจากการพบกันของทั้งคู่ นั้น ออร์มูสสัญญาว่าจะไม่แต่งงานและจะต้องเธอนั่นกว่าเธอจะอายุ 16 ปี ออร์มูสและวินาตั้งวงดนตรีร็อกแอนด์โรลมีชื่อว่า วิทีโอ วินาเป็นนักร้องนำ ส่วนออร์มูสเล่นดนตรีและเขียนเพลง เพลงเหล่านี้มาจากเพลงที่เขาได้ยินจากฝาแฝดของเขา ทำให้ออร์มูสและวินามีชื่อเสียงโด่งดังไปโลก

ออร์มูสผิดสัญญาที่ให้แก่วินา ทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันก่อนที่วินาจะอายุครบ 16 ปีเพียงหนึ่งวัน หลังจากนั้นวินาก็หายตัวไปถึง 10 ปี เบอริซีสช่วยวินาหลบหนีไปอังกฤษ ออร์มูสออกค้นหาวินา ในความคิดของเขา ออร์มูสเชื่อว่าผู้หญิงทุกคนที่เขาพบคือวินาซึ่งมีรูปร่างหน้าตาที่ต่างกันออกไป ไซรัสแหกคุกหนีออกมาฆ่าพ่อและคนรับใช้ของพ่อ เลดีส์เปเนตาแต่งงานใหม่และย้ายไปอยู่กับสามีที่เป็นเพื่อนของสามีเก่า พร้อมกับพาออร์มูสและไวรัสไปอังกฤษด้วยกัน ออร์มูสเริ่มเล่นดนตรีกับกลุ่มเพื่อน ต่อมาถูกรถชนขณะขับรถออกไปเที่ยวต่างจังหวัดและกลายเป็น

เจ้าชายนิทราอยู่ร่วมสามปี ทั้งเลดีและลอร์ดเมทวอร์ดคิดว่าออร์มูสคงจะตายจึงคิดให้เขาร้องเพลง เป็นครั้งสุดท้ายโดยถอดเครื่องช่วยหายใจออก เมื่อวินาได้รู้ว่าออร์มูสประสบอุบัติเหตุ เธอจึงมาหา ออร์มูสและช่วยปลุกเขาขึ้นจากอาการโคม่าหลังจากประสบอุบัติเหตุรถชน พวกเขาทั้งคู่กลับมาอยู่ ร่วมกันอีกครั้ง ออร์มูสได้ให้สัญญาว่าในอีก 10 ปี จะไม่แต่งงานเพื่อเป็นการพิสูจน์รักแท้ที่เขา มีต่อเธอ ระหว่างที่วินาคบหากับออร์มูส เธอก็คบหากับผู้ชายอีกหลายคน แม้ว่าวินารักออร์มูส แต่วินาไม่ยอมแต่งงานกับออร์มูสเพราะเธอต้องการใช้ชีวิตอย่างอิสระ วินาขอแยกตัวไปตั้งวง ดนตรีของตัวเองและออกแสดงคอนเสิร์ตจนกระทั่งเธอเสียชีวิตในเหตุการณ์แผ่นดินไหวในเม็กซิโก ออร์มูสไม่เชื่อว่าวินาตาย เขาจึงออกตามหาเธอด้วยการออกตระเวนแสดงคอนเสิร์ตที่ตั้งชื่อว่า "Into the Underworld" ภายหลังมีราผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาเหมือนวินาและพามาให้ออร์มูสรู้จัก เพื่อหวังให้ออร์มูสคิดว่าวินากลับมามีชีวิตอีกครั้ง ออร์มูสให้มีราร้องเพลงของวินาในคอนเสิร์ตเพื่อหวังว่าแฟนเพลงจะยอมรับว่าเธอคือวินา แม้ว่ามีราจะมีรูปร่าง หน้าตา และเสียงร้องที่คล้ายกับ วินา แต่แฟนเพลงรู้ว่ามิราไม่ใช่วินา ออร์มูสจึงยอมรับว่าเขาไม่มีทางนำวินากลับขึ้นมาจากความ ตายได้สำเร็จ ออร์มูสใช้ชีวิตอย่างไร้จุดหมายจนกระทั่งมีแฟนเพลงผู้หญิงที่คลั่งไคล้ ออร์มูสคนหนึ่งยิงเสียชีวิต รายเชื่อว่าผู้หญิงคนที่ยิงคือวินาที่ขึ้นมาจากโลกใต้พิภพเพื่อ พาออร์มูสไปอยู่ร่วมกับเธอ รายและมีราใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวอรุณี สํารายศาสตร์ เกิดวันที่ 19 มิถุนายน 2521 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมจากโรงเรียนหอวังเมื่อปีพ.ศ. 2540 จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ ในปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2544

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย